

Slujitorul cel rău

Matei 6:14-15

Matei 18:21-35

Marcu 11:26

Parabolele lui Isus

Predă lecția din Matei 18. Celelalte versete biblice sunt date ca referință, așa cum a afirmat pe scurt Isus în acele pasaje. Această lecție începe cu o întrebare adresată de Petru lui Isus. În versetele anterioare, Isus a învățat despre jigniri și cum să se facă împăcare. După această predică, Petru vine la Isus și îl întreabă de câte ori ar trebui să ierte pe cineva care păcătuiește împotriva lui. De șapte ori? Unele traduceri spun chiar: „De câte ori trebuie să iert”.

Răspunsul lui Isus nu a fost cel pe care îl așteptau.

El a zis: „Nu de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte.” Dacă te uiți la cuvântul pe care l-a folosit Isus aici, nu numai că însemna asta, ci însemna de fapt „de nenumărate ori”. Isus nu i-a spus lui Petru să numere până la 490 de ori și atunci nu va mai fi nevoie să ierte. Ceea ce spunea El era, practic, să nu îți numărătoarea.

Iartă de atâtea ori încât nu mai ții evidențe.

Apoi, Isus spune o întâmplare, o parabolă. El începe parabola așa cum începe atâtea altele,

„**Împărăția cerurilor este asemenea...**” „El arată un contrast între ceea ce ne așteptăm să fie normal și modul în care Dumnezeu vede lucrurile. Un studiu al evangheliilor arată rapid că Împărăția cerurilor este inversată față de modul normal de gândire uman. Este un mod de gândire complet diferit de filosofia umană. Isus a învățat acest lucru în repetate rânduri, arătându-le oamenilor că nu gândesc așa cum gândește Dumnezeu.”

El începe cu „un anume rege”. Acest rege voia să-și regleze socotelile cu slujitorii săi. Lucrul interesant la cuvântul pe care Isus îl folosește aici pentru „socoteală” este că poate fi tradus și prin „cuvânt, ceea ce a spus cineva, doctrina sau raționamentul unei persoane”. Adesea privim această poveste în contextul banilor în scopuri ilustrative, dar alegerea cuvântului folosit de Isus este unică, deoarece poate fi folosită în mod clar pentru atât de multe situații diferite.

Discuta:

Regele împrumutase bani slujitorilor săi. Diferiți slujitori împrumutaseră sume diferite.

Discutați ce ar fi putut face cu banii.

Discutați despre posibilitatea de a rambursa datoria trăind cu un salariu de servitor.

Acest rege a adus un om care împrumutase „zece mii de talanți”. Unele Biblii traduc acest lucru prin zece mii de saci de aur. O privire asupra cuvintelor din greaca originală în care a fost scris Noul Testament dezvăluie că un talent de aur cântărea aproximativ 200 de livre, sau 100 de kilograme. Aceasta ar însemna aproximativ 2 milioane de livre, sau puțin mai puțin de 1 milion de kilograme de aur. Aceasta este o sumă extrem de mare de bani, o datorie scandalosă pe care acest om o avea față de rege.

Bărbatul nu putea plăti. Probabil că nu exista nicio modalitate prin care să poată achita o datorie de o sumă atât de mare..

Pentru că nu avea ce plăti, regele a poruncit ca omul acesta să fie vândut, împreună cu soția și copiii lui. A dat ordin să se vândă tot ce avea omul, pentru a-și achita datoria.

Slujitorul cel rău

Discuta:

T.situația lui era foarte gravă.

Imaginează-ți cum ar fi fost dacă ai fi fost acolo. Omul acesta este în stare de șoc, regele vorbește cu gărzile, cu oficialii, spunându-le să-l ia pe acest om, să-i adune întreaga familie și să o ducă în locul unde oamenii sunt cumpărați ca sclavi.

Regele le spune gărzilor să-i confiște casa și toate bunurile și să le vândă, să le lichideze pentru a plăti datoria acestui om.

Slujitorul este disperat. El imploră pentru viața lui.

El cade la picioarele regelui, implorând milă. El îl venerează pe rege, recunoaște în deplină umilință puterea regelui asupra propriei sale vieți și asupra vieților tuturor celor dragi lui. Îl imploră pe rege să aibă răbdare, spunându-i că va plăti totul înapoi.

Discuta:

Este foarte puțin probabil ca slujitorul să aibă capacitatea de a plăti această datorie. Regele este foarte bogat și este un slujitor.

Regele este „mișcat de milă.” Regele este incredibil de bun. Este puternic, dar plin de compasiune pentru acest slujitor și, evident, își dă seama că acest slujitor nu va putea niciodată să plătească datoria. Nu numai că retrage porunca de judecată asupra slujitorului și a familiei sale, dar îi ia și toate obligațiile și îi iartă complet datoria. **Aceasta a fost ștearsă. Slujitorul nu datora nimic.**

Dar a apreciat slujitorul harul și mila care i-au fost date?

Slujitorul acela a ieșit și a găsit pe unul dintre tovarășii săi de slujbă care îi datorează bani. Asta înseamnă că acesta ar fi fost unul dintre egalii săi, cineva cu care să lucreze. Acest slujitor îi datorează omului „o sută de denari”, ceea ce este echivalentul aproximativ trei sau patru luni de salariu. Aceasta era o sumă minusculă în comparație cu cele zece mii de talași pe care acest slujitor îi datorează regelui. Când omul să i se iertase datoria l-a găsit pe slujitorul care îi datorează bani, se spune:

„A pus mâinile pe el, l-a apucat de gât și i-a zis: „Plătește-mi tot.”

Discuta:

Este dur! Acestui om tocmai i s-a iertat o datorie **URIAȘĂ**, o sumă enormă de bani.

Dar apoi găsește pe cineva care îi datorează bani și pune mâna pe el? Cum arată asta? Probabil l-a apucat pe bărbat, l-a strâns la gât și l-a amenințat.

Aceasta nu se compară deloc cu compasiunea și bunătatea pe care regele le-a arătat acestui om. Și totul pentru o sumă mică de bani în comparație cu ceea ce datora inițial.

Propria sa vină a fost mult mai mare decât cea pentru care îl trăda la răspundere pe acest om.

Slujitorul cel rău

Apoi, al doilea slujitor a căzut la picioarele primului slujitor și l-a implorat să-l ierte. El a spus același lucru, implorându-l să aibă răbdare și promițându-i că îi va plăti totul.

Dar primul slujitor nu a vrut. L-a aruncat pe om în închisoare până când va putea plăti datoria.

Discuta:

Cum își poate achita datoria dacă este la închisoare?

Este capabil să muncească și să câștige bani în închisoare?

Va ieși vreodată afară?

Ceilalți slujitori care lucrau cu acești doi oameni au văzut ce s-a întâmplat și s-au supărat foarte tare. S-au dus și i-au spus stăpânului lor, regele, tot ce se întâmplase.

Atunci domnul, regele, l-a chemat pe primul slujitor să vină să-l întâmpine. Regele i-a spus:

„**Rob rău! Ți-am iertat toată datoria, pentru că m-ai rugat!**” Nu ar fi trebuit să ai și tu milă de tovarășul tău, așa cum am avut eu milă de tine?

Regele s-a mâniat foarte tare și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până când va plăti tot ce datora.

Discuta:

Cuvântul folosit aici înseamnă „torționar”. Aceștia erau temnicerii care erau desemnați să tortureze prizonierii. Cum poate el să răsplătească atunci când este chinuit?

Cum poate plăti o sumă atât mare?

Asta pare o tortură fără sfârșit; aceasta este o pedeapsă de neimaginat.

Apoi, Isus încheie pur și simplu parabola cu o afirmație. Aceasta este ceea ce ne va face Tatăl nostru cerească dacă nu-i iertăm **din inimă** pe cei ce greșesc împotriva noastră.

Isus în poveste

Aceasta este o poveste grea; cu toții am fost tentați de neiertare, simțind că cineva ne „datorează” ceva.

Însă, ca urmași ai lui Hristos, știm că dragostea lui Dumnezeu este din belșug și că dragostea Lui acoperă o mulțime de păcate (1 Petru 4:8). 1 Corinteni 13 prezintă cum arată dragostea și cum ar trebui să iubim; ne arată dragostea desăvârșită (1 Corinteni 13:4-8). **Această dragoste desăvârșită ilustrează perfect dragostea lui Hristos față de noi.**

Există un păcat care este de neiertat pentru Dumnezeu, și anume hula Duhului Sfânt, sau Duhul Sfânt (Matei 12:31). Dar această poveste și afirmațiile lui Isus din Matei 6:14-15 și Marcu 11:26 par să spună clar că, dacă nu-i iertăm pe alții, nu vom fi iertați.

Neiertarea este periculoasă.

Ca și creștini, este responsabilitatea noastră să purtăm chipul lui Hristos. Hristos stă în locurile cerești (Efeseni 1:20) și, pentru a promova Împărăția pe pământ, El trebuie să lucreze prin mădularele trupului Său, noi, creștinii. Suntem reprezentanții lui Hristos pe acest pământ pentru ceilalți. Este responsabilitatea noastră să arătăm iertare față de ceilalți în același mod în care Tatăl ne-a arătat iertare nouă.

Dumnezeu Tatăl ne-a dat cea mai prețioasă avere a Sa, Fiul Său, ca jertfă pentru păcatele noastre. Isus a plătit prețul suprem pentru păcatele noastre și ne-a iertat o sumă atât de mare încât nu am putea niciodată să o rambursăm. Nu este posibil prin propriile noastre acțiuni să plătim vreodată datoria pe care o aveam față de Tatăl. Dar El a avut milă de noi și ne-a iertat cu bunătate.

Cine suntem noi să ne comportăm ca slujitorul rău?

Cine suntem noi să-i judecăm pe alții și să-i tragem la răspundere pentru datoriile lor, când nouă ni s-au iertat atâtea lucruri? Și nu ar trebui să ne gândim la noi înșine mai mult decât ar trebui (Romani 12:3) ca să credem că suntem o excepție și că păcatul nostru a fost mai mic decât al oricui altcuiva. Toți au păcătuit (Romani 3:23) și, indiferent de păcatele noastre individuale, cu toții nu atingem standardul de perfecțiune al lui Dumnezeu. Nu există păcătoși care să fie mai răi decât alții; cu toții suntem păcătoși și, dacă nu ne pocăim, cu toții vom pieri (Luca 13:1-5).

Întrebări de lecție și versete de memorat

33. Ușa

1. Cine intră pe ușă?
21. Pe cine urmează oile?
22. Vor urma oile un străin? De ce sau de ce nu?
23. Ce spune versetul că vom recunoaște dacă îl cunoaștem pe Isus?

Ioan 14:6

Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”

34. Cine este aproapele meu?

Citește Matei 25:35-40

1. Isus a spus: „Mi-a fost foame și Mi-ați dat?”
24. Mi-a fost sete și mi-ați dat?
25. Am fost un străin și?
26. Eu am fost bolnav și tu?
27. Eu am fost la închisoare, iar tu?
28. Când îi ajutăm pe alții, pentru cine o facem?

Matei 22:37-39

„...Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Și a doua este asemenea ei: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”

35. Slujitorul cel rău

1. De câte ori a spus Isus că trebuie să iertăm? Explică.
29. Ce i-a dat stăpânul omului care datora o sumă foarte mare de bani?
30. Ce a făcut omul acela când angajatul său îi datora niște bani?
31. Ce spune Dumnezeu că va face dacă nu-i iertăm pe alții?

Marcu 11:26

Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.

36. Oaia pierdută

1. Câte oi a lăsat în urmă păstorul?
32. Unde le-a lăsat pe celelalte oi?
33. Unde a dus El oaia pierdută după ce a găsit-o?
34. Ce a spus Isus că se întâmplă în cer când cineva se pocăiește?

Isaia 53:6

Noi toți rățăceam ca niște oi, fiecare ne îndrepta pe calea lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

